

(Kort bemærkning).

Filt Jensen (V):

Jeg kan ikke forstå, hvor misforståelsen ligger. Ved at vedtage et forslag til folketingsbeslutning om at tillade forbrænding af papir og emballage ophæver man jo ikke nødvendigvis den afgift, der er på forbrænding; men man ophæver et monopol. Det er muligt, at det også skulle have stået der, at det skulle have været penslet lidt mere ud, at det var monopoltilstanden, man ville have ophævet.

I det øjeblik papirfabrikkerne betaler mere for papir til genanvendelse, end man betaler for papir til forbrænding, så får de papiret. Og med en afgift på 130 kr. pr. t papir, der skal forbrændes, skal der jo i og for sig ikke betales så forfærdelig meget derover, før papirfabrikkerne har papiret for sig selv.

Men det er et sikkerhedsnet under priserne, der er tale om her, således at papirfabrikkerne ikke kan misbruge det monopol, de har i øjeblikket.

Kim Behnke (FP):

Når Fremskridtspartiet er medforslagsstiller til dette forslag, så er der ingenlunde tale om en misforståelse med hensyn til, hvorfor vi er det.

Vi har ganske enkelt den opfattelse, at det ressourceflow – for nu at bruge det udtryk – der foregår i Danmark, er fuldstændig fejlagtigt: Vi indsamler møjsommeligt halm og flis, hvorefter vi med det samme afbrænder det. Hvorfor ikke lade halmen og flisen få lov til at komme en tur omkring papir-, emballage- og forskellige former for fiberkompositproduktion osv., således at vi så har en energireserve, hvad enten det er papkasser, eller det er fiberkomponerede europapaller, der ligger rundt omkring? De repræsenterer da en energiresource, som kan afbrændes, når den er udtjent. Det ville være det korrekte ressourceflow. Så kommer man til at bruge tingene de flest mulige gange.

Det gør vi ikke i Danmark. Nej, vi bruger råstofferne og fyrer dem af for fuldt drøn. Oven i købet har man uden om Fremskridtspartiet lavet en aftale om, at der skal afbrændes en vis mængde halm og flis. Derefter konstaterer man så, at det system, vi har, fastfryser situationen i et sådant omfang, at skovfolkene, forstfolkene, har problemer med at få afsæt-

ning for udtyndingstræet, og at de, der indsamler papir, har problemer med at få afsat deres papir, osv.

Man har ødelagt systemet, fordi man af ideologiske grunde har fastfrosset det. Hvis man derimod fik et system, hvor man havde dette ressourceflow, hvor man starter med råvarerne og laver dem til papir, emballage osv. og så afbrænder dette, når det er udtjent, ville det være langt mere fornuftigt.

Derudover har jeg selv haft den tvivlsomme fornøjelse at bo i Århus. Det er i øvrigt en fornøjelse, men på dette punkt viser de ting, der foregår netop i denne storby, hvor galt man er ude:

Det er ikke mange år siden, det var sådan, at det var spejdere, der indsamlede aviser og ugeblade og pap og papir. Men da der ikke længe var nogen, der ville betale nogen nævneværdig pris, ja, så vedtog man i kommunen, at man ville subsidiere ordningen: Man betalte simpelt hen spejderne ud fra argumentet om at holde genbrugstanken ved lige, som miljøministeren så poetisk beskrev det. Men det fuldstændig demotiverende i denne ordning var, at efter at spejderne havde brugt en hel weekend på møjsommeligt at stable aviserne i en container, blev aviserne afhentet af en lastbil og kørt til forbrænding, for der var ingen, der ville af tage papiret, for papirets blandede kvalitet betød, at man ikke kunne afsætte det: Bare der var nogle enkelte ugeblade og plasticposer blandt avispapiret, var der ingen, der ville betale en nævneværdig pris for det, og derfor blev det kørt til forbrænding.

Nu har man så taget skridtet endnu videre: Nu er det ikke længere spejderne, der skal sortere papiret, nej, nu er der opstillet såkaldte miljøstationer, hvor vi som borgere skal sortere affaldet i pap, ugeblade og andet papir. Det skal vi selv sortere, og det har vi jo selvfølgelig oceaner af tid til, hvis vi ellers er arbejdsløse eller ikke har andet at give os til! Men for almindelige mennesker er det faktisk et problem, og for at være helt sikker på, at vi nu også overholder disse regler, har man indskrænket antallet af gange, hvor vore skraldespande bliver tømt, og gjort skraldespandenes volumen mindre. Så vi er tvunget til det.

Men stadig væk: Hvis det bare var sådan, at indholdet af disse miljøstationer virkelig blev sendt til genbrug! Men det gør det ikke, for der